

546. h. 19. ~~1184~~ ~~11~~

g. 1048.

ORATIO

ANNIVERSARIA

IN THEATRO COLLEGII

MEDICORUM

LONDINENSIIUM,

EX HARVEII Instituto,

Habita Die xviii OCTOBRIIS

MDCCXLIV.

Autore AMBROSIO DAWSON, M. D.

EJUSDEM COLLEGII SOCIO.

LONDINI:

Impensis JOHANNIS BRINDLEY, MDCCXLV.

ORATIO

ANIVERSARIA

IN THEATRO COLLEGII

MEDICORUM

LONDINENSIIUM

EX HARVARDI INSTITUTO

Habita, Die xviii OCTOBRIIS

MDCCLXIV

Antoni Ambrosio Dawson, M. D.

EJUSDEM COLLEGII SOCIO.

LONDINI:

Impensu Johannis Brindley, MDCCLXIV.

EGREGIO VIRO
HENRICO PLUMTRE, M.D.
PRÆSIDI DIGNISSIMO,
SOCIISQUE ORNATISSIMIS
Collegii Regalis Medicorum,
HANC
ORATIONEM,
ILLORUM JUSSU
PUBLICI JURIS FACTAM,

Eâ quâ par est Observantiâ,

D. D.

AMBROSIUS DAWSON.

REGIO VINO
HENRICO PLUMTRE, M.D.
PRESIDI DIGNISSIMO
SOCIISQUE ORNATISSIMIS
Collegii Regalis Medicorum
HANC
ORATIONEM
ILLORUM JUSSE
PUBLICI JURIS FACTAM

Et quod per ea Observantia

D. D.

AMBROSIVS DAWSON

ORATIO HARVEIANA.

UM rectè atque ordine hæc
dicendi provincia ad me de-
veniat ; cumque tibi visum
sit, Præses eruditissime, ut hoc
Onus sustinerem ; officio at-
que obsequio adductus, non tamen sine timore
aliquo, id aggredior.---Ineptus potius insulsus-
que orator, quàm malè moratus ingratusque

habear! At non est quod timeam; Quinam
 sunt Iudices? Quænam est Causa? Annon
 coram vobis præcipuè, Collegæ candidissimi,
 Antecessorum Virtutes commemoro? Et vobis
 certè, qui, quid Emolumenti Respublica, quid
 Incrementi Res medica, ab hâc Societate acce-
 perit benè perspectum habetis, vobis dico, ni-
 hil gratius aut jucundius erit, quàm eorum
 Laudes, totius licèt repetitas, audire, qui vel
 Gratiâ apud Principes, Donisve, sive Studiis
 atque Laboribus, Collegium hocce nostrum
 fundârunt & honestaverunt. Mihi itaque quid
 magis sit optandum? Quam occasio hæc jam
 oblata, Res Virorum excellentium præclarè
 atque humanissimè gestas, Encomio debito, at-
 que Oratione, si potero, non indignâ, prose-
 quendi. Reverentia erga vos, Auditores spec-
 tatissimi, & Benefactorum Virtutes egregiæ,
 postulant ut id omne, quod in hoc dicendi
 genere possimus, grato animo atque totis vi-
 ribus præstemus. Quodcunque igitur minùs
 rectè aut dictum, aut non dictum fuerit, id
 omnino non Incuriæ aut Socordiæ, sed In-
 genio

genio tenui, & in hisce studiis inexercitato, acceptum referre velitis.

ITA a Naturâ comparati sumus, ea est humani Generis Sors atque Conditio, ut multis variisque malis semper sit subiectum: inter quæ Morbi Corporis, utique & Animi, sæpissimè invadunt, & gravissimè nos vexant: Nulla Ætas, Sexus, vitæ Status, ab his Ærumnis vindicatur; Regum Turres ascendunt, neque Pauperum tabernas despiciunt; occupatissimus his vacat; his incitatur & commovetur maximè otiosus: erectâ enim adeo incedunt cristâ, atque grassantur, ut continuo fere aut pro nobis, aut pro charissimis timeamus; primogenitis non satiati totas Familias, imo totas Regiones abripiunt, depopulantur.

EN autem! ad averruncandos morbos qui Dei animo atque consilio imminent, atque ad eos abigendos, quibus implicantur mortales, surrexit noster LINACER; cujus eximias animi dotes, atque ingenium non vulgare, ut sibi optimis usibus fuerant concredita, ita fidè & gnativè

vitè impendit; quod an Deo gratius, an Homi-
nibus utilius dicam? Et quanto cum fœ-
nore, quanto sibi honore, & Patriæ ne dicam,
sed & totius Orbis emolumento, horas collo-
cavit LINACER, ut certiores simus, Vitam ejus,
Mores, præclarè Gesta, atque oblatos Hono-
res, ordine licet non absoluto, perstringa-
mus.

LINACER ingenium suum suave atque
fœcundum, OXONIÆ primo explicuit; ibique
Scientiarum rudimentis instructus Artes libera-
les coluit diligentèr: Quinam verò profectus
OXONIÆ expectandi, Ignorantiæ nubibus eo tem-
pore circumfusæ, salubrioris Doctrinæ fontibus
ibidem nondum reclusis? Quodammodo tamen
paratus ad discernenda, & perdiscenda, quæcun-
que Regionibus exteræ tulerant aut dulcia aut
utilia, in ITALIAM migravit; non Artis Monu-
menta Virtutisque Præmia spectare solùm; ne-
dum Otio & Luxuriæ indulgere; Is non fuit LI-
NACRO animus; Opus longe alterum, Labor-
que diversus menti altè infixus hæsit; ad sum-
mam illius ætatis eruditionem compendiosissi-
mâ

[II]

mâ evehi ardebat viâ ; eoque consilio Viris optimis doctissimisque se adjunxit : Neque POLITIANI Famæ quod Facundiam ; neque HERMOLAI quod Philosophiam ; neque DEMETRII quod græcæ Linguae Scientiam ; neque LAURENTII MEDICÆI quod Urbanitatem LINACRO impertiit, obfuit unquam, aut est obfuturum. Et profectò ita brevis est & canduca Hominum vita, tot negotiis atque necessitatibus implicita, ut mentis acies vel acerrima, animique dotes optimæ, Disciplinâ atque Exemplo indigeant ; sine his etenim, vix jactis Scientiarum vel Virtutum fundamentis, confenescit collabiturque Fabrica humana.

Cum itaque ROMÆ ac FLORENTIÆ ex præstantissimis doctissimisque Viris optima quæque atque utilissima excerpserat LINACER, Domum rediit ; Facisque ad instar aromaticæ lucem & fragrantiam undiquaque sparsit, & diffudit.

Et tibi certe, si cui alii, gratulari liceat LINACER, quod in Beneficiis collocandis & accipiendis exinde totus sis : OXONIAM revifens,

quas

quas frustrà olim quæsiuisti, Literas dedisti
 lubens : Ab Oxoniensibus Doctoratûs gradu
 donatus, & in Medicinæ Cathedram evectus,
 ad Rei medicæ commodum & augmentum,
 Prælectiones duas OXONIÆ ipse grato animo
 instituisti. Te ad Aulam vocatum jussit HEN-
 RICUS Septimus ut suæ & ATHURI Principis
 Saluti invigilares ; imo ut Principis animum
 Virtute imbueres, Doctrinâ ornares. Quod
 tu Regis gratiâ tribuisti, LINACER, id ille
 meritis concessit tuis ; & tibi utique & illi
 Laudi erit, quod te dignissimum gratiâ ac
 honore profecutus sit Rex perspicax atque cau-
 tissimus. Cum vero Pater Patriæ arte & con-
 silio tuo ipse non indiguit, Rebus suis optimè
 consuluisti Subditorum suorum Saluti fidelitèr
 & feliciter prospiciendo. Et sanè privatis licèt
 mederi, & morbis incurfantibus oppugnare in-
 tuiipsius & proximi commoda cessisset pluri-
 mum, majora tamen meditatus es, & in mo-
 rum Architecti periti qui Domum aut Tem-
 plum ædificaturus, Exemplar summâ cum
 curâ & arte delineat ac præformat, Tu pari-
 ter

tè ingenio optimo, atque prudenti consilio, Collegium hocce nostrum animo & mente concepisti, imo eâ, quâ apud HENRICUM OCTAVUM valuisti gratiâ atque authoritate, huic Societati (de cujus utilitate hîc loci verba facere supervacaneum fore reor) ortum dedisti & perpetuitatem.

NIL mirum, si Tu Conditor, primus quoque hujusce Collegii Præses atque Gubernator a Sodalibus designatus sis.--- Nil mirum, si quod humanissimè inceperas, & feliciter perfeceras, id quoque Sodalitium honorificè gubernaveris.--- Nil mirum, si quam in commune bonum excogitaveras, quam Favore regio absolveras, quam voto Fratrum, & electione aptissimâ, ad extremum vitæ terminum rexeras Communitatem, si hanc, dico, velut Parens bonæ spei Filium re moriens ditaveris.

OXONIAE in omne Ævum suavè resonabit LINACRI nomen, CANTABRIGIAE nunquam certè reticendum.

SI LINACRUM enutrivit OXONIA; si OXONIAM dilexit & ditavit LINACER; porrò autem CANTABRIGIAM dilexit & ditavit; &

C

illi

illi CAIUM, post funera, Amicum dedit CANTABRIGIA, Doctrinâ & Moribus simillimum, & Linacrianæ Genti amicissimum.

CAII Munificentiam celebrent Cantabrigienses; Solertiam in medendo testetur, quod, apud EDVARDUM, MARIAM, atque ELIZABETHAM, jure tenuit Archiatri munus: Ingenii Acumen, Linguarum Peritiam, Eruditionem, atque Pietatem, indicent, quos publici juris fecit, Tractatus plurimi: Quæ vero pro Linacrianâ Familiâ facessit CAIUS, ipso quod LINACRO extruxit Monumento perenniora, & non nisi igne universo delenda precor, sit meum percurrere.

CENSORIS, Registrarii, Thesaurarii & Præsidis munus capeffivit, & haud perfunctoriè gessit, CAIUS: Quod officii utriusque postulabat ratio, id summâ cum sedulitate, & exitu felicissimo confecit: Acta Collegii, & Rerum gestarum Commentarios, fidelitè & elegantè quidem conscripsit primus, & Collegio dono dedit: Acceptorum & Expensorum primus rationem reddidit: Cum Res nostræ in discrimen adductæ essent, cum Sacerdotio
huic

huic nostro vim intulissent alieni, ipse in Arenam descendit, & tam acriter oppugnavit & protelavit, ut Vindicis & Statoris cognomen in hac annuâ commemoratione meritò affecutus esse videatur. Insignia gentilitia primus excogitavit & usus est CAIUS; valeant hic loci Virtutis Insignia, quantum olim valuit Aquila Romana; His ante oculos positis, Clementiæ, Prudentiæ, & Doctrinæ studio atque amore accendamus: Hæc nobis pro Palladio colenda atque habenda sint: Sollicita quâ tenebatur curâ, Comitibus vel juxta fidem datam interesse, vel non nisi impetratâ veniâ abesse, justum & tenacem Propositi CAIUM comprobatur fatis. Is fuit CAIUS Collegii Decus & Præsidium; nobis vero constantis æternique usus Exemplum.

CONDITORI LINACRO, Conservatori CAIO, in subsidium venit CADWALDUS; Collegium stabili innixum fundamento, legibusque munitum fatis, invenit; ideoque sanandi artem promoveri studuit; & ascito in honoris partem prænobili LUMLEIO, Prælectionem chirurgicam honesto stipendio instituit: GULSTONUS

item pari consilio intra has Ædes Anatomiam in Prælectione suâ pathologicâ, non sine amplâ mercede, doceri voluit. CADWALDUS Medicinam absque Chirurgiâ, GULSTONUS utramque absque Anatomîâ, mancâ fore atque incertâ non nescivit : Hic igitur Prælectionem suam instituit, quo Medicorum Famæ & Authoritati prospiceret ; publicam fecit, quo majorem inter Medicos atque Chirurgos necessitudinem pararet : Ille vero alteram, ut Dissectione & Demonstratione coram factis, si quæ fugerant, repeterent Seniores ; ut exercebantur Juniores ; ut futuri denique nec rudes nec indigni in hanc Societatem admitterentur Collegæ : Imo Prælectores cum invenire, tum aliorum Inventâ, atque sua, hîc loci depromere, exoptavit & voluit uterque, nec frustra quidem.—

PLURIMI enim ex hâc Cathedrâ nova protulerunt, obscura elucidârunt, dubia & incerta confirmârunt, demonstrârunt. Huic vero paginæ ipse solus sufficit HARVEIUS, ab ipso conceptu ad perfectam Microcosmi formationem Naturam comitatus gratissimus Hospes ;
Quid

Quid enim ? Naturæ licèt opus absolutum & perfectissimum gestiit adire primùm & perlufrare, Facinus ingens ! concessum est tamen vestigia retrorsum ducere, & modum & causas cognoscere rerum : Pulsanti HARVEIO portas continuò aperuit Natura ; & loca hactenùs impervia & intentata prorsus, pede peragravit libero : Velum abjecit & oculis HARVEI fidelissimis stupenda prorsus, pulcherrima tamen, pepandit & subjecit. Neque hanc cum Naturâ familiaritatem privati esse juris & usûs voluit ; quin ut quoscunque Ingenium, Disciplina, & Industria habiles finxerant & dignos, in eandem consuetudinem, præeunte & ducente HARVEIO, & ipsi venirent.

ANTE HARVEII Ætatem Oeconomiam animalem velut locum paludosum contemplamur ; ab hac Ærâ velut regionem fontibus & rivis scatentem & lætantem intuemur. In aureo tuo de Motu Cordis & Sanguinis libello, quàm inexpectatam, quàm miram, veram tamen atque facilem, animati Corporis depinxisti imaginem, sagacissime HARVEIE ! In libro de Generatione Animalium, quàm patiens, quàm diligens,

diligens, felixque ante omnes, rerum Indagator conſpiceris ! Quanto, quamque mutuo, Gaudione dicam an Exultatione præclarum tuum Circuitûs Sanguinis inventum ab hâc Cathedrâ primò editum, ab hoc Theatro auditum viſumque fuit ! Et quantâ cum Admiratione, quanto cum Applauſu a toto Orbe receptum eſt, teſtetur Appellatio illa IMMORTALIS HARVEIUS. Si quantum de Re medica, & de hâc Societate (Collegium enim ornavit, ampliavit, ex aſſe Hæredem dixit) HARVEIUS meruit dicerem, Orator Harveianus omninò quidem viderer.

HUCUSQUE viguit floruitque Collegium ; Domi Moribus, Doctrinâ, ac Munificentiâ auctum & ſuffultum ; Foris Regibus, Reginis, atque Principibus Viris cultum & confirmatum ; a pauciſſimis fanè præter invidos, circumforaneos, & infimi ordinis homines, laceſſitum unquam aut impetiturum. Ac ſi Optimorum gratiâ, & Sociorum virtute ab infortunio defendi potuiſſent hæ Ædes, inconcuſſâ prorfus exſtituiſſent : communi verò forte tenebantur ; & flagrante civili Bello ſub haſtâ poſitæ

positæ sunt; deinde etiam cum Urbe nobilissimâ in cineres redactæ; crescunt tamen sub malis Res nostræ; Damnisque quibus occurrere non potuit, ea superavit Virtus;—inclauditque HAMÆUS dignissimus Collega; magnoque suo cum Impendio, suisque sub Auspiciis post Ferrum & Flammas firmiori innituntur Basi, splendentque magis hæc Mœnia. Fælix faustumque fuit, quod HAMÆO nec opes, nec utendi animus, artesve defuerint; Qui Collegium conservatum & restauratum Agris suis; velut aggere factò, moriens munivit. Tabulam quam meruerat marmoream in HAMÆI honorem extrui voluerunt Collegæ, Quem etiam in Annalibus jure optimo INSIGNEM BENEFACTOREM appellant.

GRATULARI nobis liceat, quod Annales nostri Viris & Ortu & Virtute claris niteant: gratulari nobis liceat, quod hujusmodi Viri Rebus nostris interfuerint, & Concurfus nostros etiamnum frequentent: nobis vero impensius gratulemur, quod eo erga nos Studii atque Amoris quasi Oestro flagraverit præclarissimus MARCHIO DORCESTRÆ ut Dona insuper addiderit,

addiderit, & Bibliothecam auxerit plurimis
iisque pretiosissimis Libris.

NEQUE ab HALÆO demptus sit Honos
suus; neque nos ei devinctissimos esse in hâc
annuâ comemoratione taceamus, Qui ad
Libros coëmendos quingentas supremis Tabu-
lis legavit libras.

SI GLISSONII, WHARTONI, WILLISII, LO-
WERI, SYDENHAMI, aliorumque Laudes enar-
rare aggrederer, interturbatus esset hujusce so-
lennitatis ordo, quam coronari ab HARVEIO
cautum & consultum est lauto convivio.

AST mihi novum PELLETIO nuperrimè de-
functo occurrit argumentum, quod præterire
iniquum esset, quod tamen attingere difficilli-
mum. Si PELLETIUM morum Integritate, Ur-
banitate, atque Modestiâ præcelluisse dicerem,
apud omnes in confesso est. Si PELLETTIUM
optimo Naturæ habitu, viribusque Ingenii,
præditum reverà valuisse; si subactò Judicio,
Prudentiâ Rerum, & omnigenâ Doctrinâ in-
structum, ad Laudem Amorem atque Digni-
tatem, omninò pervenisse; si denique nos illum
Collegam acceptissimum, & dignissimum Præ-
fidem,

fidem, expertos fuisse affirmarem, Vos omnes, Socii spectatissimi, me suffragantes habiturum nullus dubito. Quid plura? Hoc Argumentum, nobis forsan impræsentiarum ob sui Desiderium injucundum, futuris in omne ævum Oratoribus commendo.

QUID restat, Socii eruditissimi, nisi ut maximas ornatissimo PLUMTREIO gratias agamus, Qui Præsidis Officium, onus licet honorificum, grave tamen, hoc anno tandem gerere voluit; Qui CAIUS alter vigilantissimus Reipublicæ nostræ in quibus non inserviit commodis? Cujus ad Exemplum si mores effingamus; Cujus Imaginem si ad imitandum suspexerint Posterī, non adeo usque deliraret Populus, ut empiricum quemvis, aut circumforaneum Arcana sua per vicos jactitantem laudibus efferret, & Familiam medicam contumeliis afficeret; quin potius Coronam aptam Iatricæ Genti decernendam esse statueret.

UT finem faciam. Si Civem servare honestum sit, si pro Patriâ mori dulce & decorum; quidni ægrotantium lectis assidere, mor-

borum motus & status observare, cadavera inspicere, & Naturam ipsam rimari, inter multa pericula humanissimum esse contendamus? Et profectò ab ineunte Medicinæ studio quid prius Medicis est inde expectandum quàm ut inter Luctus & Lachrymas, inter mille horro-
ris Spectacula, imò inter plurima mortis Pericula, versentur? Referunt Historiæ, lugent Annales vestri Medicos graves, & ad Artem habiles, dum quoscunque Labores & Discrimina pro Populi salute parvi duxerunt, in explorando in agendo fato functos. Quis vestrum non viderit, aut ipse hujusmodi exemplum tantum non exstiterit? Plurimis itaque Antecessoribus nostris, qui egregiâ Virtute, eximiâ Doctrinâ, præclaris Inventis, Opibusque dicatis, Reipublicæ gloriam atque utilitatem promoverunt, salva sit sua cuique Laus Honorque proprius.

F I N I S.